LHA BLA MA YE SHES ’OD KYI RNAM THAR RGYAS PA BZHUGS SO

Biography of Lha Lama Yeshe Ö

INTRODUCTION

This is a biography of Lha Lama Yeshe Ö (Lha bla ma ye shes ’od), written in around 1480.

Yeshe Ö was born into one of the ruling families of western Tibet in the tenth century (947–1019 or 1024). His family traced its ancestry back to the ninth century emperor, Langdarma (Dar ma ’u dum btsan; gLang dar ma). Langdarma’s great grandson, Nyi ma mgon had established a kingdom in Ngari (mNga’ ris) in western Tibet in around 912, encompassing Purang (sPu hrang) and Guge (Gu ge). This had subsequently been divided into three parts, with Yeshe Ö’s family retaining Guge and Purang. Yeshe Ö, himself, succeeded in uniting a much greater area before taking monastic vows in 989 and handing over the kingship to Khor re, his elder brother.

Of his written works, there is a surviving ordinance, in which he forbids certain tantric practices. This is consistent with what is described in his biography as his attempts to suppress Bon and certain tantric practices. A number of religious works are also mentioned, but these are not known to survive.

The biography (*rnam thar*) was written by Drakpa Gyaltsen (Grags pa rgyal mtshan dpal bzang po), commonly known as Guge Panchen, the great pandita of Guge (1415–1486), in around 1480. Guge Panchen was a Sakya scholar, who also wrote a large chronicle of Ngari.

Guge Panchen refers to a number of sources, including scrolls (*dril*) (from Tho ling), along with biographies (*rnam thar*) and other unspecified sources.

Sources

The text is a handwritten pecha (*dpe cha*), discovered at Drepung. It is not free from errors and there is some uncertainty over certain words. Modern editions have been published in Lhasa in 2013 and in Beijing in 2015, with suggested amendments.

The manuscript can be found at TBRC: W1PD153537, v.43 (*pi*), pp. 283–365

Gu ge pandita Grags pa rgyal mtshan. 2013. *Lha bla ma ye shes ’od kyi rnam thar rgyas pa bzhugs so*. Do rgya dbang grag rdo rje (ed.) Lhasa: Bod ljongs mi dmangs dpe skrun khang.

Gu ge pandita Grags pa rgyal mtshan. 2015. *Lha bla ma ye shes ’od kyi rnam thar rgyas pa’i mchan ’grel ti se’i mgul rgyan*. ’Dar tsha khyung (ed.) Beijing: Krung go’i bod rig pa dpe skrun khang.

References

On Guge Panchen and the sources and prophecies cited in the text:

van der Kuijp, Leonard. n.d. *A Fifteenth Century Biography of Lha bla ma ye shes 'od (947–1019/24)*. (https://www.academia.edu/12827157/A_Fifteenth_Century_Biography_of_Lha_bla_ma_Ye_shes_od_947-1019_24_Part_One_Its_Prolegomenon_and_Prophecies)

On the ordinance:

Karmay, Samten. 1980. The Ordinance of Lha Bla-ma Ye-shes-'od. In M. Aris and Aung San Suu Kyi (eds), *Tibetan Studies in Honour of Hugh Richardson*. Warminster: Aris and Phillips, pp. 150–62.

Schaeffer, Kurtis R. 2013. The Ordinance of Yeshé Öd to Tantric Practitioners. In K. Schaeffer, M. Kapstein, and G. Tuttle (eds), *Sources of Tibetan Tradition*. New York: Columbia University Press, pp. 60–64.

On the history of the Ngari region:

Vitali, Roberto. 1997. *The Kingdom of Gu.Ge Pu.Hrang According to Mnga'.Ris Rgyal.Rabs by Gu.Ge Mkhan.chen Ngag.Dbang Grags.Pa*. London: Serindia.

On the biography:

Dalton, Jacob. 2015. Power and Compassion: Negotiating Buddhist Kingship in Tenth-Century Tibet. In O. Czaja and G. Hazod (eds), *The Illuminating Mirror*. Wiesbaden: Dr Ludwig Reichert Verlag, pp. 101–18.

OUTLINE

The text of the following extracts is based on the manuscript held in the TBRC archive and includes some of the amendments suggested by the editor of the 2013 edition and others suggested by Dalton (2015).

The manuscript comprises 42 small folios, which have around seven lines on each side.

Introduction (fols 1b–3a)

1 Early life (fols 3a–6a)

2 Activities as householder and ruler (fols 6a–9b)

3 Activities after taking monastic vows, in order to spread the doctrine (fols 9b–40a)

EXTRACTS

1b

Introductory verse

1b–3a Genealogy and citation of earlier texts and prophecies

Section 1: Early life

4a   Description of West Tibet, Purang and Guge and their natural features, and birth of Lama Bodhisattva Yeshe Ö (bLa ma Byang chub sems dpa’ ye shes ‘od)

4b   Yeshe Ö looks after his subjects by importing medicine and weapons, protecting the clerical and lay populations, providing training in reading, writing, and numeracy, and training in *śastra* (*bstan bcos*) texts.

འབངས་ཀྱི་སྐྱེ་བོས་དགེ་བ་ཇི་ལྟར་སྤྱོད་པའི་ཚུལ་ལུགས་ཁྲིམས་སུ་བྱ་བ་དང་།

Rules were made to teach the ordinary people how to be virtuous.

5a– Craftsmanship and payments

Section 2: Activities as householder and king

6a– References to Yeshe Ö’s brothers, Tri Demagon (Khri lde mgon btsan) and La Korten (Lha ’khor btsan).

6b– Historical lineage: Tri Song detsen (Khri Srong lde srong btsan) and Nyatri Tsenpo (gNya’ khri btsan po) etc.

7a–b   Quotation from Byang chub ’od (nephew and successor to Yeshe Öd).

7b– Anti-Bön activities, including fines for practitioners and suppression of rituals. References to earlier sutras.

9b   Yeshe Ö, here referred to as Khri lDde srong gtsug btsan, calls a conference in Purang, in which he gathers all his family members and the nobility (*dra ma*).

མངའ་རིས་སུ་དམ་པའི་ཆོས་ཅི་རྒྱས་ཀྱི་བཀའ་གྲོས་བཅད། སྔོང་དེ་རབ་ཏུ་བཞེགས་༼གཤེགས་༽ པར་བཞེད་པས་གཅེན་གྱི་མངའ་སྐྱོང་བར་ཞུ་ཕུལ། སོ་སོར་ཁྲིམས་གཉིས་ཀྱི་བཅའ་ཡིག་ཀྱང་བརྩལ་༼བསྩལ་༽ ལོ།

They had a discussion about how to spread the doctrine in mNga ris. He told them, ‘I have decided to become a monk and I have asked my elder brother to assume power’. He bestowed texts of the two laws (*khrims gnyis kyi bca’ yig*) on everyone.

Section 3: Activities after taking monastic vows

9b–11a Concerning monastic vows. Yeshe Ö and his brothers become monks. They act in accordance with the vows.

11b–12b Section on Rinchen Zangpo (Rin chen bzang po) and his life

13a–b Yeshe Ö arrives in Purang and gathers the people of Wi Phug, family members (of the nobility), subjects, and wise people, and explains the means of achieving happiness. He offers them words of advice:

བོད་ཀྱི་མངའ་རིས་རྒྱ་ཁྱོན་མི་ཆེ་བ་ཞིག་ལ། སྣ་༼སྣོ་༽ བུར་བའི་རྒྱལ་པོ་གཅིག་གི་མངའ་མཛད་ནས། བོད་སྤྱི་མཐུན་གྱི་བསོད་ནམས་འཕེལ་བའི་དུས་ལ་བབ་པས། འགྲེང་མོའི་༼མིའི་༽ ཆོག་གི་ཆོས་ལུགས་མ་ནོར་བ་སྤྱེད་༼སྤྱོད་༽ དེ། ཡུལ་དབུས་བདེ་ཞིང་ཐར་སྐྱེས། བཙན་པོ་ཞལ་གཅིག་གིས་མངའ་མཛད་པས་ནི་མངའ་རིས་ལ་ཕྱོགས་མེད། འབངས་ཡོང་༼ཡོངས་༽ རྗེ་གཅིག་ཉིད་ལ་བརྟེན་པས་ནི། ཚན་དང་རིས་སུ་མི་ཕྱེད་པ་ཞིག་ལས། བར་ཞིག་ཚུན་ཆད་བོད་སྤྱི་མཐུན་གྱི་ལས་དགེ་བ་ཟད་པས། མངའ་མཛད་དབུ་གྲངས་མང་། མངའ་རིས་ཕྱོགས་བཟུག་ཞིང་། འབངས་སྐྱོལ་ཚན་ཆེས་པས། དབུས་རུ་གཡོན་རུའི་འཁྲུག་པ་དང་། ངག་ལོག་གི་ཁེངས་ཡན་ཆད་ཀྱིས། བཀའ་ཁྲིམས་རྣམས་ཉམས་དམས་སྡེ་༼དེ་༽། རང་དབང་སིལ་བུར་གྱུར་པ་འདྲ། ཡབ་སྐུ་མཆེད་གསུམ་གྱིས་བསྟོད་༼སྟོད་༽ ཕྱོགས་འདི་མངའ་མཛད་ན་ཡང་། ཐུན་༼མཐུན་༽ པའི་བཀའ་གྲོས་མ་སྟེས་༼རྟེས་༽ པ་དང་། འབངས་ཉུང་ཤས་ཙམ་གནས་པ་འདི་ཡང་། ཞིག་རླག་ཆེ་བར་སོང་། དཔོན་སྲས་ཡབ་མཆེད་ཞལ་གྲངས་མང་དུ་སྐྱ་འཐྲངས། མ་བྲལ་མ་ཞིག་པའི་ཐུགས་དགོངས་ཀྱང་སོ་སོ་ན་མངའ་ན། རྗེ་ཉིད་ཀྱི་ཐུགས་རྒྱ་ཆུངས་པ་དང་། འབངས་སྐྱུ་ཐྲས་པས་དེ་ལྟར་ཡང་མ་བཏུབ། ཐོན་གྱི་རྒྱལ་ཁྲིམས་ལྟ་བུ་མངའ་མཛད་བསྐྱུང་བའི་ཐབས་ནི་ད་བགྱིར་ཡང་མི་ཚལ་༼འཚལ་༽།

The whole of mNga’ ris had one leader and, for a while, a single king exercised power. It was a time in which Tibet’s common welfare and merit were increasing, and people followed the correct religious traditions. The central regions (*dbus*) were peaceful and liberation was achieved. Because there was a single powerful ruler, there were no factions in the realm. Since all the people depended upon a single ruler, divisions and factions did not open up. [However], in the intervening period, the collective karma and virtue of Tibet were exhausted. There were many rulers and leaders, factions emerged in mNga’ ris, and the people were divided. There was fighting between the central and left horns [of Tibet] and people said harmful and arrogant things, which led to the degeneration of the laws (*bka’ khrims*). It seemed that authority was fragmented.

The father and the three brothers who ruled this upper region did not reach agreement. Very few of the subjects stayed and there was great destruction. Many sons and nephews were

born to the father and brothers. Although each individual did not intend to cause division and destruction, the ruler was small-minded and the people of sPu phra (Purang) could not cope. Things should not be done that will reduce the authority of such matters as the old royal laws (*rgyal khrims*).

14a He goes on to advocate the benefits of monastic ordination, in order to reduce the number of potential rulers and factions. This will give rise to a Buddhist kingdom in which people are pious, there is proper consultation, people do not break the law (*khrims dang mi mgal*), and the government is good. He concludes:

བཙན་པོས་ཇི་ལྟར་མཛད་པའི་ཁྲིམས་ལ།

This is how the emperor made the law.

14b Yeshe Ö outlines measures to spread the doctrine.

བསྟན་པ་ཅི་དར་དུ་བགྱིས་ཁྲིམས་ཡིག་གསར་པ་ལས་འབྱུང་བ་བཞིན་རྗེ་ཉིད་བཀའ་དྲོས་༼གྲོས་༽ མ་བྲལ་ཞིང་།

The lord’s advice has not been at odds with the new laws that have emerged from the measures taken to spread the doctrine.

བཙན་པོ་སྐྱེ་བོ་ལས་ཆོར་༼འཆོར་༽ འཇིག་པ་བྱུང་ན། བཀའ་ཁྲིམས་ཆེན་པོ་དང་སྦྱར།

In order for the emperor to prevent people escaping and (causing) disintegration, a great law code ought to be promulgated.

There is a reference to *’dul khrims* (*Vinaya* rules) for monks.

15a The further establishment of doctrine and founding of establishments at Tholing and elsewhere. The making of religious law (*chos khrims*).

15b The invitation of Indian masters and the making of a *nang khrims kyi yi ge*.

17a– On temples and statutes.

18b Verse on the benefits of the doctrine (in Zhang Zhung). The establishment of ethical rules (*tshul khrims*).

19b Pandita Dharmapala in Guge.

20b–21b References to Yeshe Ö’s writings and his influence on Rinchen Zangpo.

22a On stupas and rituals for the dead.

The author says that according to one biography (*rnam thar gcig*):

སྐྱེ་བོ་མཐའ་དག་འཇིག་རྟེན་གྱི་ལུགས་ཀྱི་མཐུན་པའི་བཀའ་ལུང་། ཁྱད་པར་ཡུལ་དུས་དང་འཚམས་ཤིང་བསླབ་པར་ནུས་པའི་དགེ་སྡིག་བླང་དོར་གྱི་རྣམ་བཞག

For all people, edicts (*bka’ lung*) were made in accordance with worldly customs, appropriate to the particular place and time, concerning the way to discern distinctions between virtue and vice, and what is to be accepted or rejected, and many secular tracts (*lugs kyi bstan bcos*) [of this nature] were made.

23b After a passage concerning the establishment of temples and statues, the divine Khri lDe srong btsug btsan (Yeshe Ö) gathers together the subjects of Purang and Guge.

བསྟོད་ {སྟོད་} མངའ་རིས་འདིར་དམ་པའི་ཆོས་ཅི་དར་དུ་བྱས་པའི་ཚུལ་བཀའ་གྲོས་སུ་འབད་དེ། ལུགས་གཉིས་ཀྱི་ཡི་གེར་མཛད།

Having conducted a thorough consultation in order to establish means to spread the holy doctrine in upper mNga’ ris, he composed a text concerning the two systems.

24a–b Accounts of Yeshe Ö’s family, including the death of his father and uncle. Historical events.

25b Instructions for the observance of the doctrine and the practice of the monks.

དེ་ལྟ་བས་ན་བསྟན་པ་འཛིན་པ་ད་ལྟར་དང་། རིམས་ {རིམ་ཀྱིས་} ཀྱིས་འབྱུང་བའི་གང་ཟག་རབ་ཏུ་འབྱུང་བ་རྣམས་ཀྱིས། ཆོས་ཀྱི་ཡི་གེ་དང་། བོད་ཁམས་སུ་མངའ་ཕྱིར་མཛད་པའི། བཀའ་ཁྲིམས་རྙིང་པ་དང་། གསར་དུ་བྱུང་བའི་ཁྲིམས་བུ་ཆུང་འདི་དག་མི་འགལ་ཞིང་། དེ་དག་མཐུན་པར་གཙོ་བོར་བྱོས་ཤིག

Therefore the present holders of the doctrine and those who later become ordained as monks must act in accordance with religious texts, the laws that formerly governed the Tibetan kingdom, and new lesser laws.

25b–26a Regarding the *Vinaya*:

འདུལ་བ་བརྡེ་བཞི། འདུལ་བ་སྤྱི་མདོ་ལས་ཇི་ལྟར་བཤད་པ་དང་། མཐུན་པར་བསླབ་བོ། སངས་རྒྱས་ཀྱི་བསྟན་པ་དར་བར་བྱ་བ་དང་། ཆོས་དང་འཐུན་ {མཐུན་} པར་རྒྱལ་ཁམས་སྐྱོང་བར་རྒྱལ་པོ་རག་ལས་པས། མངའ་མཛད་རྣམས་ཀྱི་བཙོ་བ་མཆོག་ཏུ་བཅེས་ཏེ།

The four parts of the *Vinaya*, as explained in the *Vinayasūtra*, must be followed. One should rely on a king who will spread the Buddhist teaching and protect the kingdom in harmony with the Buddhist doctrine, and cherish the excellent deeds of [such a] ruler.

26a–

དཀོན་ཅོག་གསུམ་གཞན་པར་བསྐུར་༼བཀུར༽ ཞིང་། ཡོ་བྱད་ཅི་འབྱོར་བ་ལ་བརྟེན་པའི་འབངས་དང་། ཞིང་དང་། སྐོར་༼དཀོར༽ དང་། རྐང་འགྲོས་ལ་སོགས་པ། ཐུར་བསྐོས་པ་རྣམས་དབྲི། མི་སྒྱུར་བ་དང་། དམ་པའི་ཆོས་ནམ་དུ་ཡང་མི་བཞིག་ཅིང་། ཆེད་དུ་བསྒྲུབས་ཏེ་དར་བར་སྤེལ་བ་དང་། མངའ་རིས་བདེ་བར་བྱ་ཞིང་། མཐའ་དག་སྙོམ་པར་མཆིས་ཀྱི་ཁྲུང་བ་དང་། མངའ་མཛད་ཀྱི་༼ཀྱིས༽ མ་མཁྱེན་ན། རྒྱལ་ཁྲིམས་དང་སྦྱར་བ་ལ་སོགས་པ་ནི། འཕགས་པ་རྒྱལ་པོ་ལ་གདམས་པའི་མདོ་ལས། ཤར་བྱེད་ཀྱི་གདན་ས་དང་། མེས་ཁྲི་སྲོང་ལྡེ་བཙན་ལ་སོགས་གདུང་རབས་རིམ་པར་མཛད་པའི་ཆོས་རྩིགས་ཀྱི་མདོ་རྣམས་དང་། ངའི་རིང་ལ་མཛད་པ། ཝི་ཕུག་གསར་ཁྲིམས་ལས་འབྱུང་བ་བཞིན་བྱའོ།

> Reverence for the three jewels, and what was formerly dedicated [to them]—subjects, fields, possession, livestock, and so on—has diminished, but the immutable divine doctrine will never be destroyed. In order to achieve this, its dissemination should increase and mNga' ris should be made happy. However, if everyone is indolent and the ruler does not know what to do, he should establish royal laws and related instruments, based on the Advice for King Udayana in the *Sutra of Noble Advice for a King*, on sutras and religious edicts made by the ancestor Tri Song Detsen (Khri Srong lde btsan) and those of his lineage, and on those made during my time, as they appear in the new laws of Wi Phug.

26b– Then follows advice for the sangha, who should act in accordance with the religious laws (*chos khrims*) and the *nang khrims kyi yi ge*.

28a– Then follows a passage on the prevention of heresy, which begins:

དགེ་འདུན་གྱི་ཆོས་ལོག་རྣམས་མི་སྤྱད། པའི་ཁྲིམས་ལ།

> The law against practising the wrong doctrines of [some] Buddhist monks.

28a–b It explains that heretics should be punished by being made to do prostrations, by the burning of their books, and in extreme cases by being branded as a heretic and sent into exile. It explains the *dge 'dun gyi khrims* (law of the *sangha*). However, those who are already practising the tantra should be able to continue. Good teachers should be encouraged and bad teachers should be punished.

30a–b

དགེ་བསྙེན་ཡན་ཆད་དང་། ཁྱིམ་ཐངས་གང་ཡང་རུང་། ཐམས་ཅད་ཡིད་འཐུན་༼མཐུན༽ ཞིང་། ཞེ་འབྲས་ ༼འགྲས༽ པ་དང་ངན་དུ་བྱ་བ། འཕོན་དང་རྗོད་གླེད་༼གླིང༽ མེད་དེ། ཕན་ཚུན་ཕྱོགས་སུ་ཆད་པ་དང་ཉེ་རིང་མེད་དེ། མཉམ་སྙོམས་པར་བྱས། ཆོས་འཁོར་དང་དགེ་འདུན་གྱི་ཕྱེད་༼ཆེད༽ དུ་གྱུར་པ་འབའ་ཞིག་བྱེད་པ་ལས། རང་ཐད་༼འཐད༽ དང་དགོས་དོན་ཉེ་ཚེ་མི་བགྱི། འཇིག་རྟེན་ཕྱི་མའི་ཕྱེད་༼ཆེ༽ ཆེར་བྱ་བ་ལས། ཚེ་འདིའི་སྙེད་ ༼རྙེད༽ པ་དང་གྲགས་པས་བཀུར་ཏེ་༼བསྟི༽ མི་རྩལ་༼བརྩལ༽། ཉེ་དུ་དང་མཛའ་གྲོགས་ཁྱིམ་པར་གྱུར་པ་ལ་སླག་༼ལྷག༽ པར་ཆགས་པ་དང་ཞེན་དུ་མི་བགྱི། སླབ་༼བསླབ༽ པ་ལ་གནས་པ་རྣམས་ཉོན་མོངས་པས་མི་གཡེར་ཞིང་། དགེ་བའི་བྱ་བ་ཁོ་ནར་འགྱུར་དགོས་ཏེ། སྒོ་གསུམ་དམ་པའི་ཆོས་དང་འཐུན་༼མཐུན༽ ཞིང་། ལམ་མ་ནོར་བ་སྟོན་པ་རྣམས་ལས། ཆོས་ཉན་པ་དང་། བསམ་པ་དང་། སྒོམ་པ་དང་། བྲི་བ་དང་། ཀློག་པདང་། འདོན་པ་དང་། དཀོན་ཅོག་འཆོད་༼མཆོད༽ པ་ལ་སོགས་པས་དུས་མདའ་༼འདའ༽ བར་བགྱིད་འཚལ་སྟེ། ཞེས་སོགས་བཅའ་ཁྲིམས་ཀྱི་ཡི་གེ་མང་དུ་མཛད་དེ།

As regards what is appropriate for lay disciples and renunciates, they should all be in agreement, without enmity, bad deeds, hatred, or disputes; they should not take mutually opposed and partial positions, but act in an even and balanced way; they must act for the sole benefit of the religious establishments and the sangha; they must not act for their own, trivial goals; they must carry out more and more activities for the next world, and must not seek status associated with profit and renown in this life; they must not have particular attachment to, or desire for, lay relatives and friends; their studies should not be affected by disturbances; only virtue should be practised. In accordance with the holy doctrine of body, speech, and mind and by relying upon infallible teachers, they should seek to spend their time listening to the doctrine, reflecting, meditating, writing, reading, recitation, making offerings to the Three Jewels, and so on. These are the things included in the many sets of written rules (*bca' khrims kyi yi ge*) that were made.

Then follows a verse extolling the *tshul khrims* (ethical rules) as a wish-fulfilling gem.

30b–31a

དེ་ལྟར་ཡབ་སྲས་གསུམ་ཅར་རབ་ཏུ་བྱུང་བ་མཛད། རྒྱལ་སྲིད་ཐམས་ཅད་ཆོས་ལ་བསྒྲིམ་ ༼བསྒྲིམས་༽ ནས། ཐལ་ ༼འཐལ་༽ ཕྱུགས་སུ་ཇི་ལྟར་བྱུང་བའི་ཚུལ་བཀའ་རྟགས་སུ་མཛད་པ་ནི། སྔ་སོར་རྩང་ ༼གཙང་༽ གེ་ཀ་སེ་ཧྲག་ཏུ་འཇིག་རྟེན་གྱི་ཁྲིམས་ལུགས་རྫོ་ ༼གཙོ་༽ བོར་མཛད་པ། པུ་ཧྲངས་ཀྱི་ཝི་ཕུག་མདོར་མཛད་པ། ཆོས་ཁྲིམས་ཀྱི་གཞི་ཆེ་བ་དེ་བ་རཱ་ཛཱ། རྗེ་འབངས་བརྒྱ་རྩ་བརྒྱད་རབ་ཏུ་བྱུང་། དེ་དུས་ལྷ་རིས་སུ་ཆད། གུ་གེའི་ཡུལ་ཀ་རུ་ཧྲོགས་ནང་དུ་སྐོས་ཆེན་པོ་མཛད་པ་བྱམས་སྙོམས་གླིང་དུ་བཀའ་ཁྲིམས་ཀྱི་གཞི་བཏིང་བ། སོ་སོའི་མཛད་པ་བསྟན་པའི་སྐབས་ཡིན་ལྷབས་པ་མ་ཡིན་ནོ།

Accordingly, the father and three sons together became monks. The whole of the kingdom was pervaded by the doctrine, and from then on, edicts were made accordingly. Previously, in Tsang, at Ka se hrag,[1] mainly worldly customs (*khrims lugs*) were made. A summary was made in Wi Phug, in Pu hrangs. The main basis of the religious laws (*chos khrims*) [was] De ba ra' dza'.[2] One hundred and eight lords and commoners became monks. At that time, the spiritual community was lacking. Great appointments were made in the Ka ru hrogs region of Gu ge, and kindness and equality formed the basis of the laws (*bka' khrims*) in the region. It was a period of instruction in which individual deeds occurred, which were not repeated.

31a Many more people become monks. There is a reference to a blue scroll.

[1] This is referred to earlier (as *Ka pe hrag*), on fol. 9b, as the place at which Yeshe Ö gathered the people and delivered the text of the two laws.

[2] This seems to be a reference to *Deva Raja*.

Measures were taken to support religious establishments and laws were made to support the teaching of the doctrine (*chos 'khor bstan par bzung ba'i khrims*), with military conscription and administrative duties distributed amongst the different regions.

31a-b Yeshe Ö ensured that the *sangha* and their monasteries were supported by property donations, recruitment of exemplary ordination candidates and food donations.

32a– On medicine (from Nepal) and music

32a–b

ཕྲིས་རྐལ་ཧྲུག་པ་ ༼ཧྲག་པ་༽ ཕྲ་མོ་གང་ནའང་། མངའ་རིས་ས་སར་སྣ་ལྔ་ཕྱག། ཁྲལ་འབབ་ཧྲུག་པ་ ༼ཧྲག་པ་༽ ཀུན་ལ་ལོག་དུ་ཆུད་པའི་བཙོན་མི་རྒྱུམ་ ༼བགུམ་༽ དམག་ཁྲལ་དཔོན་དང་། ས་མཁན་དུ་ཟིན་ཀྱང་སྦས་ཡུལ་ཤར་པ་འོག་གི་མི་དུ་གུམ་ཡང་མི་གཅིག་ལ་སྲང་བཞི་བཅུ་སྤྱིར་དགྲལ་དེ། དགེ་འདུན་གྱི་སྡིག་སྦྱོང་དང་དགེ་བ་བསྒྲུབ། ལ་ལོག་དུ་ཆུད་པ་ལས་མི་ཤ་བ་བསོད་ ༼གསོད་༽ པ་བྱུང་ན་མི་བཟང་ངན་གང་རྒྱུམ་ ༼བགུམ་༽ ཡང་འདྲ་སྟེ། རྟ་རབ་འབྲིང་ཐ་མ་གསུམ་རེ་རེ་འབབ། མི་ཤ་བ་ནི་འདེམས་ཤིང་། བླུད་འབེབས་སུ་གནང་། མངའ་རིས་ཀྱི་འབངས་སྐྱ་བོ་རྣམས་ཀྱིས་གསོ་རྟ་སྟར་ཤིང་དཔའ་རྒྱལ་སྦྲངས་དབྱར་ལོ་ལོར་དཔའ་སྟར་གྱི་ངོ་བོ་བྲལ་དུ་བྱེད་ཅིང་མི་བགྱིད།

… If there is a raid, however small, in mNga' ris, there are various forms of response. Those who steal tax revenues should be imprisoned in a cangue (*la khog*) and not executed. Even if it is the military tax official or a local official that is seized, then for each person killed, forty *srang* (silver coins) (as a fine) is generally imposed, even for someone from a hidden land (*sbas yul*) or the east or the lowlands. [In this way] the *sangha* will purify sins and virtue will be practised. When a person is imprisoned, if someone appears and wants to carry out a revenge killing, whether or not the person killed was good or bad, it should be the same—in the same way that the tax levied on each horse is the same, whether it is high, medium, or low quality—if the person seeking revenge chooses, a ransom is due.

The text continues by describing the qualities of bravery, which lay people should acquire.

33a People who have already studied *Mahayoga* are not to give it up.
On wise people and literacy.

33b-34a On morality: demonic rituals, killing animals, support for religion and its establishments.

བཙན་པོ་མངའ་མཛད་རིམ་པས་ཀྱང་གཙོ་བོར་མཛད་དེ་བཀའ་ལུང་ཆེར་གནང་བཙན་པོ་རྣམས་ཀྱི་ཆོས་རྟེགས་སུ་བགྱི་བ་ལ་རབ་ཏུ་བཞེགས་ ༼གཞེགས་༽ པ་དང་། སྐྱ་བོར་བཞུགས་ཀྱང་རུང་སྟེ། དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱི་སངས་རྒྱས་དང་ཆོས་དང་དགེ་འདུན་དང་རིང་གཟུགས་བརྙན་གྱི་སྐུ་རྣམས་དང་། དེ་པའི་ ༼དེ་བཞིན་གཤེགས་པའི་༽ བསྟན་པ་ཞིག་རེ། བཙུག་ ༼གཙུག་༽ ལག་ཁང་དང་། མཆོད་རྟེན་གླེགས་བམ། དགེ་འདུན་དགེ་བ་རྣམས་རྐྱན་ ༼གཉན་༽ པར་རྗེ་ཞིང་བརྩུན་པ་མི་བཀུར་རེ། འབངས་ལ་དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་གནོད་ཆེང་ ༼ཅིང་༽ བཞིག་ ༼གཞིག་༽ ཅེས་གསོལ་ཞིང་མཆིས་ནའང་། བསན་ ༼གསན་༽ རེ་མཛད་རེ། བཙན་པོ་མངའ་མཛད། མན་ཆད་དཔོན་སྲས་ཆུང་རུང་

བཞུགས་པ་ཡན་ཆད་ཀྱིས་ཆོས་ཐུགས་སུ་ཅི་ཆུད་མི་མཛད་དེ། འབངས་སོ་སོས་ཀྱང་ཆོས་སློབ་ཅིང་སྒྲུབ་པའི་སྒོ་དགག་རེ། དུས་དེ་རིང་མན་ཆད་འབངས་ཆོས་ལ་དད་པའི་མི་རྣམས་མི་དགག་པར་ཐར་པར་མི་མཛད་དེ། དཔོ་༼ཇོ༽ ཐོགས་པ་ལ་དགེ་འདུན་གྱི་ལས་རིམ་བཞིན་དུ་བཀོས་༼བསྐོས༽ ཏེ། དམ་པའི་ཆོས་དར་ཞིང་རྒྱས་པ་ཞིག་མི་མཛད་དེ། རབ་ཏུ་བྱུང་བ་རྣམས་ནན་གྱི་དབབ་རེ།

A series of powerful emperors principally issued great edicts and took vows [while] they were carrying out religious works, even though they lived as laymen. [They directed that] the Three Jewels—the Buddhas, the doctrine, and the *sangha*—along with the statues and teachings of the Buddha, must not be destroyed. [For] the temples, stupas, and scriptural works, they should not borrow from virtuous monks or be disrespectful to the learned. If it appears that people are asking them to do things that would harm or destroy the Three Jewels, they should not listen to them. The emperor should exercise power. Below, his descendants should be seated according to the lesser ranks, and above should be placed those who had taken the doctrine to heart.

The commoners should not be prevented from studying and practising the doctrine. From now on, commoners should not be prevented from acquiring faith in the doctrine and seeking liberation. By selecting for the ritual practices of the *sangha* those with the relevant ability, the spread and dissemination of the true doctrine must not be harmed. Those who have become monks should not curb their enthusiasm.

34a–b

ཁྲིམ་པའི་རྣན་ཕྲིན་༼སྣན་ཕྲ༽ ལ་བཏགས་ནས་གྱོད་སླ་རེ། ཆོས་འཁོར་ལ་རྟོགས་༼གཏོགས༽ པ་དང་ལྷ་རིས་ཀྱི་མིའི་བན་གསུམ་སྤྱི་སྤྱོ་༼བསྤོ༽ ཞིང་ཕུལ་བ་རྣམས་ནམ་ནམ་ཞར་དུ་དགྲི་༼དབྲི༽ ཞིང་སྐྱུང་རེ། ད་ལྟར་འདིར་སྲོལ་༼སྲོལ༽ ཇི་ལྟར་བསྟོད་༼གཏོད༽ པ་ལས་གན་༼གཞན༽ དུ་མ་ལེགས་པ་བཅོས་རེ། དགེ་འདུན་ལས་དང་བཙན་པོའམ་འབངས་དཀོན་ཅོག་གསུམ་བཞིག་༼གཞིག༽ ཆེང་ཁུ་༼ཅིང་འཁུ༽ བའི་བསམ་པ་ཅན་ཞིག་བྱུང་ན་ཕྱོགས་རིས་གན་༼གཞན༽ དུ་མི་བཙུག་༼སྤྱུག༽ རེ། སྐྱེ་བོ་མངའ་མཛད་རྣམས་ལས་དབོན་སྲས་མང་དུ་འཕེལ་ན་གདུང་མི་འཆད་༼ཆད༽ པའི་ཕྱིར་རེ་རེ་ཞིག་བཞག་པ་ལས་སྣད་མ་ཡོ་༼ཡོངས༽ རབ་ཏུ་མི་བྱུང་རེ། ཡུལ་གྱི་སྣད་༼སྣད༽ ཀྱི་མི་བཞུགས་སུ་མི་རུང་བའི་སྐྱ་བོ་གཉིས་གསུམ་བཀོའ་༼བསྐོ༽ བ་ལས་མངའ་མཛད་པའི་གྲངས་ཅི་ཉུང་གི་ཐབས་སུ་མི་མཛད་རེ། བཙན་པོའམ། འབངས་སྐྱ་བོ་ནས་ཆོས་འཁོར་འཛིག་པའི་ལས་མངའ་རིས་སུ་བསྒོམ་པ་བྱུང་ན། ཁྲིམས་ཆེན་པོ་ལ་སྦྱར་ཞིང་བཙུག་༼སྤྱུག༽ པ་མན་ཆད་ཉེ་རིང་ལ་ཐུག་ཀྱང་ཕོད་མི་བགྱིད་རེ།

Laymen must not quarrel after hurling insults. The fields offered to those within religious establishments (*chos 'khor*), the inhabitants of holy places (*lha ris*) and monks, all three, should never be reduced. Contemporary customs, however they have been established, ought not to be corrupted with others. If anyone among the *sangha*, the rulers, and the subjects, thinks about destroying or maligning the Three Jewels, ought they not to be banished to another region? If the ruling families are increased by many male descendants, in order not to break the lineage, once one son has become established, the later sons ought to become monks. Since it is not appropriate for those who come later to establish themselves [as rulers] in the region, the second and third sons will be [de-]selected, and means will be found to limit the numbers of rulers. If it appears that some people, whether lords or commoners, are preparing to destroy

religious establishments in mNga’ ris, they will be exiled, according to the great laws (*khrims chen po*), after which they will not dare to meet their associates.

34b–35a

མངའ་རིས་སྐོར་གསུམ་གྱི་འབངས་ཚོགས་༼ཕྱོགས་༽ རིས་མེད་པར་ཆེས་ཀྱི་རྐྱང་༼གཅེས་ཀྱིས་བསྐྱང་༽ ཞིང་ཅི་བདེར་འགྱུར་བའི་ཐབས་མི་མཛད་དེ། སྤྱིར་ཀྱི་བླ་དང་ཡ་རབས་ཀྱི་ཕོག་པ་ཉེ་ཚེ་ལ་དགོངས་པ་ལས། རྐྱེན་ཕྲ་མོས་འབངས་སྤྱི་སྒེར་གནོད་པ་ཆེན་པོ་མཛད་དེ། སྣོ་༼སྣོ་༽ བ་ཉེ་རིང་དང་། འཛངས་ངན་དང་། དཔའ་སྡར་དང་། ཁྲིམས་འགལ་དང་། མི་འགལ་བ་སོགས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་ཡང་དག་པར་བརྟགས་ཤིང་དཔྱད་དེ་བྱེད་པར་བྱས་ནས། བྱ་དགའ་དང་འཆད་པ་༼ཆད་པ་༽ དམིགས་སུ་འབེབས་པ་མི་མཛད་དེ། ཅི་འགྲུབ་ཀྱིས་རང་གི་འབངས་ཡོངས་དགེ་བ་ལ་འཛུད་ཅིང་། མི་དགེ་བ་ལས་བཟློག་ནས་དགག་པའི་ཐབས་སུ་མི་མཛད་དེ། བཙོན་པོ་༼བཙན་པོ་༽ མངའ་མཛད་རྣམས་བཀའ་བྲོས་༼གྲོས་༽ མི་བྲལ་ཞིང་ཆབ་སྲིད་གཅིག་པ་ཅིག་མི་མཛད་དེ། མདོར་ན་བསྟོད་༼སྟོད་༽ མངའ་རིས་འདིར་ལེགས་ཤིང་མ་ནོར་བ་ནི་སྤེལ།

A way will be found for the inhabitants of mNga’ ris to be able to live as they please, without factionalism. On the basis of the intention behind the slightest bias of the spiritual leaders and nobility, minor circumstances will not cause great harm to the commoners, publicly or privately. Enemy and friend, good and bad, hero and coward, those who break the law or not (*khrims ’gal*), and so on, the differences between them will be examined and analysed in detail, and on this basis rewards and punishments will be meted out. Whatever it takes, the subjects shall be introduced to virtue and turned away from non-virtue, and means to prevent [non-virtue] will be found. The ruling emperor ought to issue orders without advisers and conduct a united government. In short, here in Upper mNga’ ris, what is good and correct will be promoted.

35a–b

ཉེས་ཤིང་ནོར་པ་སྤོང་བའི་ཐབས་ཁྲིམས་ཡིག་ཆེན་མོ་ལས་ཇི་ལྟར་འབྱུང་བ་བཞིན་མི་མཛད་རེའི། བློན་སྲས་ཇོ་མོ་བློན་པོ་ཡུལ་གྱི་དབང་བགྱིད་པ་རྣམས་ཀྱང་གདུང་རབ་༼རབས་༽ རེ་རེ་ལ་ཆོས་ཁྲིམས་འདི་བཙན་པ་བགྱི་བའི་བྲོས་༼གྲོ་༽ མི་འཚལ་རེ། ཁྱུང་ལུང་དང་ཤེ་བེ་བ་ལ་སོགས་ཡུལ་གཞན་ན་བཞུགས་པའི་གཙུག་ལག་ཁང་མི་བཞིག་༼གཞིག་༽ ཅིང་གནོད་པ་ཙམ་དུ་ཡང་མི་བྱེད་ལ། ལྷ་རིས་ཀྱི་མི་ཞིང་ཆེ་ཕྲ་ཅི་མཆིས་ཀྱང་ཞལ་མི་བཟུར་རེ། རེ་རྣམས་སུ་འབྲི་ཀློག་ཡན་ཆད་དགེ་བའི་ཕྱོགས་ཅི་དར་དུ་མི་བགྱིད་རེ། རྗེ་འབངས་དབང་ཆེ་བ་དག་ལས་འདིར་གྲོ་༼གྲོ་༽ མ་ཚལ་བ་རྣམས་ལ་ཕྱིས་གྲོ་༼གྲོ་༽ མི་དགག་རེ། འདི་ལྟར་དམ་བཅས་པ་ལ་འགལ་བ་བགྱིས་ན་ཞེས་སོགས་མང་དུ་འབྱུང་སྟེ། ཤིན་དུ་༼ཏུ་༽ འཇིགས་པས་མ་བྲིས་སོ།

Measures to avoid wrong-doing and error will be introduced, in accordance with what appears in the great law code (*khrims yig chen mo*). The ministers, men and women, and local rulers, from each family lineage, according to these religious laws (*chos khrims*), will swear a powerful oath. Temples established in other regions, like Khyung lung and She be ba, will not be destroyed and harm will not be allowed. The fields of the people in the holy places (*lha ris*), however large or small, will not be taken away. On the basis of literacy, virtues will be disseminated among them. Lords and commoners, those who hold power, if they have not sworn an oath, they must not be prevented from swearing one later. In the circumstances [although] it is often alleged that people contravene their commitments, this is not written about here, because [the consequences] are extremely frightening.

35b–36a

ཡང་ཡེ་ཤེས་འོད་ཀྱི་{ཀྱིས་} འབངས་ཁྱིམ་པ་དང་བན་སྐྱའི་ཚོགས་ལ་གྲོ་{བྲོ་} འཚལ་བའི་མདོ། དཀོན་ཅོག་གསུམ་བཞིག་{གཞིག་} ཅིང་སྤོང་དེ་{སྡེ་}། དེ་ལྟར་སྨྲ་བ་ཞིག་བྱུང་ན་མཐུའ་ཅི་མཆིས་པས་དབང་དུ་བཏང་དེ་{སྡེ་}། བཙན་པོ་འབངས་དགེ་བ་ལ་དད་ཅིང་བསྒྲུབ་པ་ཞིག་མཆིས་ན་དགག་རེ། ཆོས་འཁོར་དང་ལྷའི་རིས་སུ་ཕྱོགས་པ་ཐབས་ཀྱི་

{ཀྱིས་} དབྱི་སྣེ། རབ་ཏུ་བྱུང་བ་རྣམས་ཁ་ཐང་{དྲང་} བའམ། སེམས་བསྒྱུར་དེ་དབབ་པའི་ཐབས་བགྱིད་རེ། མངའ་འབངས་སྐྱེ་བོ་ཐམས་ཅད་ཀྱིས་ཀྱང་དཀོན་ཅོག་གསུམ་སྣན་{གཉན་} ཞིང་བཙུན་པར་མི་སྐུར་{བཀུར་} རེ། དཀོན་ཅོག་གསུམ་གྱི་རྐྱེན་རིས་འབྲོག་ཕྱུགས་དང་རྐང་འགྲོས་ལ་སོགས་པ་སྐོར་{དཀོར་} དུ་ཚལ་{འཚལ་} ཐམས་ཅད་རྩོལ་ཡོད་དུ་ཏང་{བཏང་} རེ། མཆོད་བརྟེན་{རྟེན་} དང་བཅོ་ཁྲི་དང་སྐུ་གཟུགས་བཀའ་ནན་གྱི་{ཀྱིས་} ཆུམས་{ཆུན་} ཤེང་{ཞིང་} གང་ལ་འོས་པའི་ཆད་པ་བཙོད་{གཅོད་} པ་མི་མཛད་རེའི་ཞེས་སོགས་ཀྱང་འབྱུང་།

Moreover, Ye shes ’Od swore an oath to an assembly of the lay commoners and monks: ‘If anyone has proposed the destruction or rejection of the Three Jewels, he will be made an example of, by all means possible. There will be no obstacles to the emperor and his subjects achieving faith in virtue. The making of offerings to the religious establishments and holy places will not diminish. The monks will be honest and there will be no means of corrupting them. All the ordinary people will venerate the Three Jewels and respect the monks. What has been dedicated to the support of the Three Jewels—the pastoralists’ livestock, domestic animals, and so on, that is, all the monastic wealth that is to be offered—will be given with great endeavour. [As regards] stupas, their bases, and statues, instructions will be enforced and suitable penalties will be imposed’ and so forth.

36a–

Verse about the benefits of all this.

36a–41a

There follow several folios concerning temples and listing their contents.